

Arrest

nr. 340 961 van 11 februari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 9 december 2024 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE SMET, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is sedert 14 september 2023 houder van een F-kaart, naar aanleiding van een gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote.

1.2. Op 9 december 2024 werd een einde gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeker, bij gebreke aan gezamenlijke vestiging met de referentiepersoon, onder een bijlage 21. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden:

“BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: R.

Voorna(a)m(en): H.

Nationaliteit: Iran

Geboortedatum: [...]02.1994

Geboorteplaats: Gorgan

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te: [...], 3 9000 GENT

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht nadat hem in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 een visum gezinshereniging werd toegekend. Hij werd op 28.07.2023 in het bezit gesteld van een bijlage 15 en op 14.09.2023 van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht als echtgenoot van de Belgische J. E. ([...]) met wie hij zich vestigde.

Thans is de situatie volledig gewijzigd. Op 11.03.2024 werd het voorstel gedaan om betrokkene van het adres van zijn Belgische echtgenote te schrappen. Op 12.02.2024 werd mevrouw J.[...] op een ander adres ingeschreven. Op 05.07.2024 werd betrokkene op nog een adres ingeschreven.

Overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad van State vereist de gezamenlijke vestiging van een vreemdeling die gehuwd is met een Belgische onderdaan, een minimum aan relatie tussen de echtgenoten, een daadwerkelijke en effectief beleefde gezinsband, en is samenwoning daartoe niet vereist (RvS 24 april 1995, nr. 53.030; RvS 5 maart 2004, nr. 128.878; RvS 4 oktober 2005, nr. 149.807; RvS 8 mei 2006, nr. 158.407).

Er kan thans echter niet blijken dat er nog sprake zou zijn van een minimum aan relatie. Integendeel, betrokkene stelt, middels een schrijven van zijn advocaat, dat het tot een relatiebreuk kwam omdat hij het slachtoffer zou zijn geweest van partnergeweld. Betrokkene laat geen enkel element gelden waaruit kan blijken dat er nog sprake zou zijn van een minimum aan relatie. Gelet op het voorgaande is het niet onredelijk te stellen dat er sedert minstens 11.03.2024 (datum voorstel van schrapping) geen sprake meer is van het vereiste minimum aan relatie.

Er is geen gezamenlijke vestiging meer sedert dan.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 30.08.2024 verzocht zijn/haar individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd betekend op 16.09.2024. Betrokkene heeft naar aanleiding van onze brief de volgende stukken voorgelegd:

- *Brief advocaat*
- *Uittreksel Rijksregister*
- *Huwelijksakte*
- *Betaloverzichten VDAB (IBO premies)*
- *Aanbevelingsbrieven van derden*
- *Vertaling kennisgeving van niet-betalende eigendomsveiling*
- *Attest van klachtneerlegging met handgeschreven verklaring van betrokkene + vertaling*
- *Arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met COFI BV*
- *Uittreksel strafregister met legalisatie door buitenlandse zaken*
- *Werkloosheidsattest*
- *Attest geen steun OCMW*
- *Attest geen arbeidsongeschiktheid noch uitkeringen*
- *Overeenkomst individuele beroepsopleiding*

De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: "Voor zover er nadien nog geen uitsluitsel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart." Er werden na 20.11.2024 geen nieuwe stukken meer overgemaakt.

Wat betreft de uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, § 4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980, dient het volgende te worden opgemerkt:

Vooreerst kan vastgesteld worden dat betrokkene niet voldoet aan de uitzonderingsgrond voorzien in art. 42quater, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Het huwelijk werd afgesloten op 13.12.2022. Betrokkene diende op basis daarvan een aanvraag gezinshereniging in. Het koppel woont niet meer feitelijk samen sinds 11.03.2024 (voorstel ambtshalve schrapping). Er is geen gezinscel meer sindsdien. Het is redelijk te stellen

dat er geen sprake is van een minimum aan relatie tussen betrokkene en referentiepersoon. Betrokkenen zijn dus geenszins 3 jaar gezamenlijk gevestigd geweest. (arrest RvV 192 871 dd. 29.09.2017: Er is in casu geen sprake meer van een minimum aan relatie tussen de verzoekende partij en haar Belgische echtgenote. Aldus toont verzoekende partij niet aan dat haar verblijfsrecht niet mocht worden beëindigd op grond van artikel 42quater, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet om de loutere reden dat zij nog gehuwd was met haar Belgische echtgenote en arrest 200 566 RvV dd. 1.03.2018: Overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad van State vereist de gezamenlijke vestiging van een vreemdeling die gehuwd is met een Belgische onderdaan, een minimum aan relatie tussen de echtgenoten, een daadwerkelijke en effectief beleefde gezinsband, en is samenwoning daartoe niet vereist (RvS 24 april 1995, nr. 53.030; RvS 5 maart 2004, nr. 128.878; RvS 4 oktober 2005, nr. 149.807; RvS 8 mei 2006, nr. 158.407). Uit de bestreden beslissing blijkt dat een gezinscel niet aanvaard wordt en dat wordt vastgesteld dat er geen gezamenlijke vestiging meer is. Verzoekster betwist dit niet. Artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet bepaalt dat er door de minister (c.q. de staatssecretaris) of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie wanneer "het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er (...) geen gezamenlijke vestiging meer (is)".) De gezinshereniging blijkt achterhaald te zijn. Het einde van de relatie wordt bovendien nergens betwist.

Bij gebrek aan gemeenschappelijke kinderen, kan gesteld worden dat de uitzonderingsgronden zoals voorzien in art. 42quater, §4, 2° en 3° eveneens niet van toepassing zijn.

Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Betrokkene stelt het slachtoffer te zijn geweest van geweld tijdens het huwelijk. Hij tracht zulks te bewijzen met een attest van klachtneerlegging en een handgeschreven verklaring voor de politie met vertaling. Echter dient te worden opgemerkt dat het hier om eenzijdige verklaringen van betrokkene gaat. Er ligt geen enkel objectief bewijselement voor die deze verklaringen kunnen onderbouwen (medische attesten, vaststellingen door een politiebeambte, verslag van een maatschappelijk werker, ...). De enkele eenzijdige verklaring volstaat niet om aan te tonen dat betrokkene het slachtoffer is geweest van partnergeweld. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet van toepassing is.

Betrokkene voldoet aan geen der uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene kwam op 15.07.2023 in België aan (binnenkomststempel), nu dus iets minder dan anderhalf jaar geleden, wat nog een relatief korte periode is.

Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft en zijn ex-partner bovendien van Iraanse origine is, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. Betrokkene pende zijn verklaring tegenover de politie neer in het Farsi, de taal is hij dus nog meer dan machtig. Hij legt stukken voor waaruit blijkt dat zijn ex-partner beslag tracht te leggen op een woning die hij in Iran heeft, betrokkene heeft dus ook nog materiële belangen in het land. Hij stelt niet naar Iran te kunnen terugkeren door deze procedures, maar laat na deze beweringen objectief aan te tonen. Nergens in de door hem overgemaakte stukken staat dat hij Iran niet meer zou binnen mogen. Er dient op gewezen te worden dat de huidige beslissing geen verwijderingsbeslissing is. Betrokkene wordt er niet door gedwongen België te verlaten.

Het is bovendien niet uitgesloten dat betrokkene nog in andere landen belangen heeft. Hij maakte een uittreksel van het strafregister over welk hij bij de FOD Buitenlandse zaken liet legaliseren. Aldus mag ervan uitgegaan dat hij minstens de intentie heeft om het document in een ander land dan België te gebruiken, maar daarover wijdt betrokkene niet uit.

Hij is thans tewerkgesteld voor COFI BV als installateur voor sanitair en centrale verwarming, een knelpuntberoep. Daartoe volgde hij eerst een IBO-traject bij de VDAB. Dat betrokkene tewerkgesteld is in een knelpuntberoep en op die manier een inkomen vergaart dat hem toelaat te voorzien in zijn eigen behoeften is zonder meer een positief element. Echter, gelet op de korte verblijfsduur in België, het totaal gebrek aan stukken waaruit blijkt dat betrokkene zich minstens heeft ingeschreven voor de verplichte inburgeringscursussen – de eerste prille stappen naar inburgering - en het gebrek aan familiebanden met in België verblijvende personen, volstaat deze tewerkstelling niet om zijn verblijfsrecht te behouden. Indien betrokkene meent een verblijfsrecht te kunnen claimen op basis van zijn huidige tewerkstelling, dan staat het hem vrij op die basis een verblijfsprocedure in te dienen, deze beslissing belet hem dat niet. Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een

beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten geeneens stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat hij zich zelfs maar heeft ingeschreven voor de verplichte cursussen (lessen Nederlands en een inburgeringscursus). Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven.

Betrokkene legt een aantal verklaringen van derden voor die moeten getuigen van zijn goede kwaliteiten als persoon. Echter kan het gesolliciteerd karakter van die verklaringen niet worden uitgesloten. Voor zover betrokkene hiermee zou willen aantonen dat hij vrienden en kennissen heeft in België dient te worden opgemerkt dat niet uit deze stukken blijkt dat hij met die personen een afhankelijkheidsrelatie zou hebben bovenop gewone vriendschapsbanden dewelke het behoud van zijn verblijfsrecht zouden rechtvaardigen.

Op basis van het geheel van de stukken is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.

Betrokkene spreekt van een relatiebreuk met zijn ex-partner en beticht haar van partnergeweld. Hij betwist het einde van de relatie niet. Verder maakt hij geen gewag van een nieuwe partner of van andere, in België verblijvende personen, met wie hij een beschermenswaardig gezinsleven zou onderhouden. Van minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk is geen sprake.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden.”

1.3. Op 20 februari 2025 werd een bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 13). Tegen deze beslissing werd een afzonderlijk beroep tot nietigverklaring ingediend onder het algemeen rolnummer RVV 339 856.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt in haar nota op dat het beroep laattijdig werd ingediend en daarom onontvankelijk is.

Verzoeker betoogt dat de bijlage 21 hem niet betekend is geweest en de beroepstermijn aldus geen aanvang heeft genomen. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullend stuk neer, een afdruk van een mail van de Dienst Openbaarheid van Bestuur waarbij op 14 mei 2025 aan verzoeker een elektronische kopie van de bestreden beslissing wordt gestuurd.

De Raad merkt op dat het administratief dossier geen omslagen van de aangetekende zending bevat of enig bewijs van verzending.

Er bevindt zich een mail van Bpost aan de verwerende partij waarin wordt medegedeeld dat de zending met nr. [...] werd teruggestuurd door Bpost op 23 december 2024. Stuk nr. 2 bij het verzoekschrift bevat een omslag van een aangetekende zending gericht aan verzoeker, die evenwel geen enkele vermelding of kleefvignet bevat waaruit kan worden afgeleid dat de aangetekende zending werkelijk werd aangeboden.

Er blijkt uit de stukken van het administratief dossier dan ook niet of de aangetekende zending daadwerkelijk werd aangeboden aan het adres van verzoeker. Uit de email van de Bpost aan de verwerende partij blijkt enkel dat de bestreden bijlage 21 werd teruggezonden. De Raad kan dan ook niet vaststellen dat de beroepstermijn effectief een aanvang heeft genomen. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“4.1.

- Schending van het artikel 42quater Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet – materiële en formele motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van het evenredigheids-, zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel ;
- Schending van de rechtszekerheid en het legaliteitsbeginsel.

4.1.1. Motiveringsplicht

De materiële motiveringsplicht waarborgt dat de redenen waarop de beslissing werd gestoeld, zowel in feite als in rechte aanvaardbaar zijn. Daarnaast houdt de formele motiveringsplicht in dat alle motieven werden opgenomen in de beslissing.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissingen dient te blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken met alle feitelijke overwegingen – de specifieke situatie van de betrokken persoon – heeft rekening gehouden.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de Dienst Vreemdelingenzaken is overgegaan tot een zeer stereotype en vage motivering.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

4.1.2. Zorgvuldigheidsbeginsel, evenredigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. M.a.w., bij het nemen van een beslissing moet de verweerster zich steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel waarborgt dat verweerster in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Daarnaast houdt het redelijkheidsbeginsel in dat de opgegeven motieven kan verantwoorden om tot een bepaalde beslissing te zijn gekomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Uit de navolgende bespreking blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bovenstaande verplichtingen en rechtsbeginselen met de voeten heeft getreden.

4.1.3. Schending van artikel 42quater §4, 4° Vw juncto het zorgvuldigheidsbeginsel

De beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden is gestoeld op het feit dat verzoeker en zijn referentiepersoon niet langer woonachtig zijn op hetzelfde adres en er geen blijk is van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

Niettegenstaande verzoeker zeer uitvoerige verklaringen bij de Belgische politiediensten heeft afgelegd nopens het partnergeweld waar hij slachtoffer van werd, meent de verwerende partij dat er niet besloten kan worden dat er sprake is van een bijzonder schrijnende situatie.

Verzoeker brengt een stuk bij waaruit blijkt dat er een opsporingsonderzoek lopende is omtrent zijn klacht dd. 06.04.2024 bij de politie (zie stuk 4).

Overeenkomstig het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de overheid verplicht om haar beslissingen op zorgvuldige wijze te nemen en te baseren op correcte en volledige feitenvaststelling, merkt verzoeker op dat de

verwerende partij gehouden was om bijkomend onderzoek te verrichten, minstens hem daartoe uit te nodigen. In het administratief dossier van verzoeker bevinden zich immers duidelijke aanwijzingen dat hij het slachtoffer is geweest van intrafamiliaal geweld.

Voorts merkt verzoeker op dat hij tweemaal (dd. 06.04.2024 en dd. 14.11.2024) formeel ten overstaan van de politie heeft verklaard slachtoffer te zijn van intrafamiliaal geweld. Meer precies werd hij tot driemaal toe fysiek aangevallen door zijn echtgenote, mevrouw E.[...] J.[...], en dit telkens in haar ouderlijke woning.

De eerste keer werd verzoeker door zijn echtgenote aangevallen daar hij zijn woning in Iran niet wou verkopen m.o.o. het afbetalen van de lening van zijn echtgenoot. Deze lening was aangegaan door zijn echtgenote voor haar eigen appartement. Wanneer hij zijn twijfels uitte nopens deze constructie, werd hij fysiek aangevallen middels een slag in het gezicht.

De tweede keer situeerde zich 20 dagen na het eerste incident. Hiermee werd verzoeker met behulp van een houten stok aangevallen (houten keukengerei dat gebruikt wordt om Iraanse stampot te maken). Vervolgens, 2 dagen later, werd verzoeker een derde maal aangevallen.

Wanneer verzoeker de moeder van zijn echtgenote hierover aansprak, kreeg hij te horen dat hij moest opletten dat mevr. J.[...] geen zelfmoord zou plegen. Manipulaties van dezer aard zijn een vorm van psychologisch geweld, hetgeen ook onder artikel 42quater §4, 4° Vw. valt (zie in die zin ook: arrest RVV nr. 161.145 van 1 februari 2016).

Er dient vastgesteld te worden dat verzoeker niet enkel slachtoffer werd van fysiek geweld, maar ook van psychologisch geweld. Zo werd hem o.a. niet toegestaan enige financiële onafhankelijkheid te hebben.

Bij verzoekers aankomst in België had hij geld meegenomen (ongeveer 3000 euro). Verzoeker heeft dit bedrag eigenlijk onmiddellijk aan zijn echtgenote gegeven. Later diende verzoeker 10 euro aan haar te vragen om een pakje sigaretten te kunnen kopen aangezien hij al zijn geld aan haar had gegeven.

De eerste twee manden verbleven partijen bij haar ouders in België en dit omdat het appartement moest worden gerenoveerd. Naast het werken in het appartement, moest verzoeker informeel gaan werken bij de neef van zijn echtgenote. Verweerder heeft 1 maand voor hem gewerkt. Hij kreeg hiervoor 500 euro en gaf dit geld andermaal aan zijn vrouw.

Mevrouw J.[...] was uiterst bazig ten aanzien van verzoeker en liet niet toe dat verzoeker financieel onafhankelijk werd van haar. Al hetgeen hij verdiende, diende hij af te geven. Tevens werd hij onder druk gezet om zijn huis in Iran te verkopen zodat hij met dat geld haar lening kon afbetalen. Deze lening was aangegaan door zijn echtgenote m.o.o. het afbetalen van haar eigen appartement. Wanneer hij zijn twijfels uitte nopens deze constructie, werd hij fysiek aangevallen met een houten stok (zoals reeds eerder vermeld).

Vervolgens, nadat betrokkenen elk op een andere plek zijn gaan wonen, kreeg verzoeker verschillende dreigementen van haar familie en haarzelf; "Ik wens ook te vermelden dat ik verschillende keren door haar familie werd bedreigd nadat ik bij lman was gaan wonen. Een neef (S.N.) van E.[...] bedreigde mij, hij zei ik ga je moeder dit, ik ga je moeder dat. Ik schaam mij om dit te vertellen." (PV dd. 14.11.2024)

Dat de echtgenote van verzoeker uit was op zijn geld, wordt bevestigd door het feit dat zij beslag heeft laten leggen op zijn woning in Iran, tenzij hij haar 72 gouden munten betaalt. Concreet betekent dit dat verzoeker bij terugkeer naar Iran het risico loopt op opsluiting, zolang het volledige bedrag ter waarde van 72 gouden munten niet is voldaan.

Gelet op het voorgaande komt verwerende partij toch nog tot het besluit dat verzoeker niet het slachtoffer zou zijn van intrafamiliaal geweld - quod non – daar de verklaringen bij de politie eenzijdige verklaringen zijn. Verzoeker werpt op dat verklaringen bij de politie nu eenmaal gekenmerkt worden door hun eenzijdig karakter.

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat verzoeker wel degelijk slachtoffer is van partnergeweld. Minstens dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij geen zorgvuldige beslissing heeft genomen.

Rekening houdende met dat het opsporingsonderzoek nog steeds niet is afgerond (het dateert van midden 2024), doet minstens vermoeden dat verzoeker zijn verklaringen gegrond zijn. Dat deze aannames van de verwerende partij onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur aangemerkt kan worden.

4.1.4. Schending van artikel 42 quater §1, derde lid Vw. (juncto het evenredigheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)

Daar de verwerende partij een einde aan het verblijf kan stellen, en hiertoe geenszins verplicht is, dient er conform bovenvermeld artikel rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van de betrokkene, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate dat hij bindingen heeft met zijn lang van oorsprong.

Betrokkene is sedert 15.07.2023 onafgebroken in België – concreet is verzoeker al bijna 2 jaar in België. Gedurende deze twee jaar heeft verzoeker steeds gewerkt en zich zo veel als mogelijk proberen integreren. Zo heeft hij o.a. Nederlandse lessen gevolgd (zie stuk 7), een inburgeringscursus (zie stuk 8) en een VDAB opleiding gevolgd als installateur voor sanitair en centrale verwarming (zie stuk 9), en hierin vervolgens is in tewerkgesteld. Dit is tevens ook een knelpuntberoep (zie stuk 10).

Op basis van deze tewerkstelling kwam hij op dagelijkse basis in contact met Belgen die de Nederlandse taal machtig zijn, hetgeen bijdraagt aan zijn integratie.

De beslissing van verwerende partij is geenszins evenredig te noemen gelet op alle inspanningen die betrokkene heeft ondernomen om te integreren in België.

Verder werpt verzoeker op dat hij reeds verschillende aanbevelingsbrieven heeft voorgelegd waaruit zijn sociale en culturele integratie nogmaals bevestigd in wordt. De verwerende partij ontkent deze aanbevelingsbrieven niet, doch stelt louter dat 'het gesolliciteerd karakter van die verklaringen niet kan worden uitgesloten'. Dit is geenszins redelijk noch zorgvuldig te noemen. Het doet vermoeden dat de van een vooringenomen beslissing in hoofde van de verwerende partij.

Nochtans dient vastgesteld te worden dat deze stukken blijf geven van een beschermingswaardig privéleven in België, zoals verankerd in artikel 8 EVRM.

Artikel 8 EVRM. beschermt niet alleen het familie – en gezinsleven doch ook het privéleven. Artikel 8 EVRM definieert het begrip familieleven noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Daarbij moet eveneens rekening gehouden worden met het gegeven dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM een waarborg is en niets heeft te maken met goede wil, praktische regelingen of scholing en anderzijds dat artikel 8 primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet.

Verzoeker begon zijn integratie onafgebroken sedert 2023.

Verzoeker heeft in de 2 jaren van verblijf zijn leven hier opgebouwd en is volledig geïntegreerd. Verzoeker zijn leven bevindt zich hier.

a)

Verzoeker heeft een uitgebreid sociaal netwerk opgebouwd in België, waaronder een grote vriendenkring. Betreffende deze vriendenkring werden reeds enkele stukken voorgelegd aan verweerster dd. 24.10.2024. Deze stukken zitten vervat in verzoeker zijn administratief dossier, hetgeen maakt dat verweerster hiervan kennis had, doch heeft nagelaten hiermee rekening te houden.

Binnen verzoeker zijn uitgebreid sociaal netwerk in België, vormt voornamelijk de familie P. een houvast voor verzoeker. Nadat verzoeker, wegens de echtelijke problemen, geen plaats had om naartoe te gaan, kon hij beroep doen op de hulp van de heer Iman P. en zijn vrouw. Sinds die dag heeft de heer I. P. verzoeker met alles geholpen, in hoofde met onderdak en werk.

b)

Verzoeker volgt sinds zijn aankomst in België Nederlandse taallessen in het Centrum voor Volwassenonderwijs. Hij behaalde met vrucht zijn eerste niveau en niveau 2.

Ook op werklak heeft verzoeker gedurende deze twee jaren in België niet stilgezeten. Meteen na zijn aankomst heeft hij een zesmaanddurende opleiding sanitair – installateur gevolgd, en met vrucht beëindigd. Daarnaast werkte hij tot de intrekking van zijn verblijf in België als sanitair en centrale verwarming installateur bij COFI BV, welk een knelpuntberoep is.

Daarnaast neemt hij in zijn vrije tijd deel aan lokale evenementen en activiteiten in zijn buurt. Daarentegen heeft verzoeker een klein netwerk in zijn 'land van herkomst'.

Meer zelf, bij terugkeer naar Iran vreest hij opsluiting in de gevangenis indien hij geen 72 gouden munten betaald aan zijn referentiepersoon in België. Zij heeft daar namelijk een vonnis van de Iraanse rechtbank bekomen waardoor verzoeker 1) zal worden opgesloten in de gevangenis bij terugkeer naar Iran, 2) geen recht heeft Iran te verlaten en dit zolang de borg die per beslag op zijn huis niet is betaald en 3) op heden geen woning meer heeft waarnaar hij kan terugkeren, noch kan terugvallen op een ondersteunen netwerk in zijn land van herkomst.

c)

Het kan dan ook het niet anders dan dat een persoon hier een netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen opgebouwd heeft over een dergelijke tijdsperiode (zie arrest 07.06.2018 (AR 205.02)).

Bijgevolg leidt de verzoeker ongetwijfeld een privéleven in België. Een inmenging in dat privéleven door de afgifte van de bestreden beslissing is alleen toegestaan voor zover de staat op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging maakt hetgeen de verweerder niet heeft gedaan nu zij enkel motiveert omtrent het gezins- en familieleven.

Er werd een belangenafweging gemaakt in de bestreden beslissing, maar deze is louter toegespitst op het gezinsleven van de vreemdeling en rept met geen woord over het privéleven van de verzoeker.

Het privéleven omvat onder meer:

- de duur van zijn verblijf in België
- de hechtheid van de sociale en culturele banden met België
- De banden met land van herkomst

zie RvV 07.06.2018 (AR 205.020)

Een dergelijke beoordeling wordt niet gemaakt.

De beslissing schendt de zorgvuldigheidsplicht meer artikel 8 van het E.V.R.M.

In het administratief dossier van de verzoeker zitten voldoende stukken die de hechtheid van de sociale en culturele banden met België aantoont.

De banden met het land van herkomst zijn flinterdun geworden.

De verschillende elementen die de situatie van de verzoekende partij kenmerken werden elk op zich en los van elkaar beoordeeld, maar uit de motivering blijkt geenszins dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het feit dat ze in hun samenhang wel degelijk omstandigheden kunnen zijn die het bijzonder moeilijk maken om naar het land van herkomst terug te keren.

Het onderzoek werd dus niet volledig gevoerd met de nodige zorgvuldigheid.

Het geheel van ingeroepen elementen maakt het voor verzoekende partij zo goed als onmogelijk om naar het land van herkomst terug te keren en zijn banden met België veel sterker zijn dan deze met het land van herkomst:

- Het langdurig verblijf van 2 jaar;
- De sterke integratie ;

De verweerder houdt hier geen rekening mee en schendt de zorgvuldigheidsplicht meer het artikel 8 EVRM door het privéleven van de verzoeker niet te beoordelen.

Dat dient te worden besloten dat de Dienst Vreemdelingenzaken onvoldoende rekening heeft gehouden met het privéleven in België ten aanzien van het leven in Iran.

Uit beslissing van de verweerder blijkt geenszins dat er onderzoek werd gedaan naar die bovenstaande situaties en de familiale toestand van verzoeker in het land van herkomst."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker niet langer samenwoont met zijn echtgenote en met betrekking tot de niet-toepassing van de uitzonderingsgrond om het verblijf te behouden. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

In wezen voert verzoeker de materiële motiveringsplicht aan, tezamen met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

3.2.1. In het eerste onderdeel betwist verzoeker niet dat hij niet langer een gezin vormt een geen relatie meer heeft met zijn echtgenote met wie hij zich vestigde. Hij voert echter aan dat hij zich, omwille van de mishandelingen door zijn ex-partner, in een bijzonder schrijnende situatie bevond en dat daarom toepassing moest worden gemaakt van de uitzonderingsgrond bedoeld in artikel 42^{quater}, § 4, 1°, van de vreemdelingenwet.

Hij haalt aan dat hij het slachtoffer is geweest van intra-familiaal geweld. Hij haalt tevens aan dat zijn langdurig verblijf en zijn tewerkstelling in België onvoldoende in rekening werden gebracht. Verzoeker haalt een aantal incidenten aan waarbij zijn echtgenote hem zou hebben aangevallen en onder druk werd gezet om zijn geld af te staan. Er werd ook beslag op zijn woning in Iran gelegd en hij loopt het risico in Iran te worden opgesloten als hij haar geen som betaalt. Hij betoogt dat het parket een opsporingsverzoek voert, wat wijst op de ernst van de ondergane mishandelingen.

“Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Betrokkene stelt het slachtoffer te zijn geweest van geweld tijdens het huwelijk. Hij tracht zulks te bewijzen met een attest van klachtneerlegging en een handgeschreven verklaring voor de politie met vertaling. Echter dient te worden opgemerkt dat het hier om eenzijdige verklaringen van betrokkene gaat. Er ligt geen enkel objectief bewijselement voor die deze verklaringen kunnen onderbouwen (medische attesten, vaststellingen door een politiebeambte, verslag van een maatschappelijk werker, ...). De enkele eenzijdige verklaring volstaat niet om aan te tonen dat betrokkene het slachtoffer is geweest van partnergeweld. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42^{quater}, §4, 4° eveneens niet van toepassing is. Betrokkene voldoet aan geen der uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42^{quater}, §4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar een proces-verbaal en naar een communicatie vanuit het openbaar ministerie dat er een opsporingsonderzoek is gestart of wordt gevoerd. De Raad merkt op dat de verwerende partij in het kader van artikel 42^{quater}, § 4, 4°, van de vreemdelingenwet over een appreciatiebevoegdheid beschikt en het de Raad niet toekomt zijn lezing van de feiten in de plaats te stellen van de bestreden beslissing.

Uit de door verzoeker voorgelegde stukken (stuk 6, pv van 14 november 2024) blijkt echter dat de klachten wederzijds zijn en dat aan verzoeker een contactverbod werd opgelegd. Het loutere feit dat verzoeker een klacht indiende tegen zijn echtgenote, evenals het feit dat een opsporingsonderzoek wordt gevoerd, houdt nog niet in dat verzoeker zich in een bijzonder schrijnende situatie bevindt. Verzoeker maakt melding van psychologische druk, occasioneel geweld, ruzies over geld. Met deze verklaringen maakt verzoeker niet aannemelijk dat de verwerende partij kennelijk onredelijk is door te oordelen dat de elementen die hij aanbrengt te weinig geobjectiveerd worden om te besluiten tot een *“bijzonder schrijnende situatie”*. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat het verklaarde partnergeweld berust op eenzijdige verklaringen van verzoeker en dat er geen objectieve bewijzen voorliggen, zoals medische attesten, politieverlagen, of een sociaal verslag. Ook zijn bewering in Iran te worden opgesloten is niet meer dan een verklaring.

3.2.2. In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat sedert juli 2023 in België verblijft en zich sterk heeft ingespannen om zich te integreren. Hij werkt als installateur voor sanitair en centrale verwarming. Hij betoogt dat onvoldoende werd rekening gehouden met de voorgelegde aanbevelingsbrieven en met de elementen van zijn privéleven volgens artikel 8 van het EVRM.

De Raad merkt op dat artikel 42^{quater} § 1, eerste lid, 4°, van de vreemdelingenwet bepaalt dat er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie wanneer *“het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het*

geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er (...) geen gezamenlijke vestiging meer (is)”.

Artikel 42quater, § 4, 1°, van de vreemdelingenwet voert een tempering in, op voorwaarde dat het huwelijk of de gezamenlijke vestiging ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk.

Artikel 42quater, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt verder dat de verwerende partij bij het beëindigen van het verblijf rekening moet houden met de duur van het verblijf van de verzoekende partij in het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin de verzoekende partij bindingen heeft met zijn land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt duidelijk rekening gehouden met die elementen. De bestreden beslissing luidt desbetreffend als volgt:

“Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan. Betrokkene kwam op 15.07.2023 in België aan (binnenkomststempel), nu dus iets minder dan anderhalf jaar geleden, wat nog een relatief korte periode is. Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft en zijn ex-partner bovendien van Iraanse origine is, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. Betrokkene pende zijn verklaring tegenover de politie neer in het Farsi, de taal is hij dus nog meer dan machtig. Hij legt stukken voor waaruit blijkt dat zijn ex-partner beslag tracht te leggen op een woning die hij in Iran heeft, betrokkene heeft dus ook nog materiële belangen in het land. Hij stelt niet naar Iran te kunnen terugkeren door deze procedures, maar laat na deze beweringen objectief aan te tonen. Nergens in de door hem overgemaakte stukken staat dat hij Iran niet meer zou binnen mogen. Er dient op gewezen te worden dat de huidige beslissing geen verwijderingsbeslissing is. Betrokkene wordt er niet door gedwongen België te verlaten. Het is bovendien niet uitgesloten dat betrokkene nog in andere landen belangen heeft. Hij maakte een uittreksel van het strafregister over welk hij bij de FOD Buitenlandse zaken liet legaliseren.

Aldus mag ervan uitgegaan dat hij minstens de intentie heeft om het document in een ander land dan België te gebruiken, maar daarover wijdt betrokkene niet uit. Hij is thans tewerkgesteld voor COFI BV als installateur voor sanitair en centrale verwarming, een knelpuntberoep. Daartoe volgde hij eerst een IBO-traject bij de VDAB. Dat betrokkene tewerkgesteld is in een knelpuntberoep en op die manier een inkomen vergaart dat hem toelaat te voorzien in zijn eigen behoeften is zonder meer een positief element. Echter, gelet op de korte verblijfsduur in België, het totaal gebrek aan stukken waaruit blijkt dat betrokkene zich minstens heeft ingeschreven voor de verplichte inburgeringscursussen – de eerste prille stappen naar inburgering - en het gebrek aan familiebanden met in België verblijvende personen, volstaat deze tewerkstelling niet om zijn verblijfsrecht te behouden. Indien betrokkene meent een verblijfsrecht te kunnen claimen op basis van zijn huidige tewerkstelling, dan staat het hem vrij op die basis een verblijfsprocedure in te dienen, deze beslissing belet hem dat niet. Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten geeneens stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat hij zich zelfs maar heeft ingeschreven voor de verplichte cursussen (lessen Nederlands en een inburgeringscursus). Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Betrokkene legt een aantal verklaringen van derden voor die moeten getuigen van zijn goede kwaliteiten als persoon. Echter kan het gesolliciteerd karakter van die verklaringen niet worden uitgesloten. Voor zover betrokkene hiermee zou willen aantonen dat hij vrienden en kennissen heeft in België dient te worden opgemerkt dat niet uit deze stukken blijkt dat hij met die personen een afhankelijkheidsrelatie zou hebben bovenop gewone vriendschapsbanden dewelke het behoud van zijn verblijfsrecht zouden rechtvaardigen. Op basis van het geheel van de stukken is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing. Betrokkene spreekt van een relatiebreuk met zijn ex-partner en beticht haar van partnergeweld. Hij betwist het einde van de relatie niet. Verder maakt hij geen gewag van een nieuwe partner of van andere, in België verblijvende personen, met wie hij een beschermenswaardig gezinsleven zou onderhouden. Van minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk is geen sprake. Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.”

In de bestreden beslissing wordt aldus gemotiveerd waarom de duur van het verblijf van de verzoeker, zijn leeftijd en gezondheidstoestand, zijn economische, sociale en culturele integratie en zijn gezinssituatie de beëindiging van het verblijfsrecht en een terugkeer naar het land van herkomst *in casu* niet in de weg kunnen staan.

Waar verzoeker aanvoert dat de belangenafweging zich enkel zou beperken tot een afweging van het gezinsleven, merkt de Raad op dat uit de hierboven weergegeven motieven duidelijk blijkt dat rekening werd gehouden met verzoekers integratie, tewerkstelling, taallessen, e.d.. Daarbij werd onder meer vastgesteld verzoeker geen inburgeringscursus of taallessen heeft gevolgd en er dus geen sprake is van een integratie in de Belgische samenleving.

Waar verzoeker aanvoert dat hij op bij het nemen van de bestreden beslissing twee jaar in België woonde en geen banden meer heeft in Iran, blijkt uit de gegevens van het dossier dat verzoeker bijna dertig jaar in Iran heeft gewoond. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op onredelijke wijze zou hebben besloten dat verzoekers integratie in België niet van die aard is dat een terugkeer bijzonder zwaarwichtig zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT